

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ
що середі, п'ятниці і неділі,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.

Редакція, адміністрація і експедиція
при улиці Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на поперед-
че застережене. — Рекламації неоче-
чатані відліки від оплати поштової.

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
разом з „Рускою Радою“:
на цілий рік . . . . . 20 К. — с.
„ пів року . . . . . 10 „ — „
„ чверть року . . . . . 5 „ — „
„ місяць . . . . . 1 „ 70 „

Поодинокі числа „Буковина“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерта-
ми платні в Чернівцях.

Рада державна.

Засідане парламенту розпочало ся у вівторок о 11 год. 5 м. при значнім уділі послів. Міністри в комплекті у Франці. До президії наспіло писемко від б. прем'єра д-ра Кербера, в яким повідомляє палату про своє уступлене і писемко бар. Гавча, в яким він повідомляє про те, що его іменовано президентом кабінету а також про іменоване Біландт-Райдта міністром справ внутрішніх, а д-ра Кляйна управителем мін. судівництва. Після того згадав президент палати, бр. Феттер про смерть послів бл. п. Егона Абрагамовича і Вяч. Сегнала.

Деклярація Гавча.

Відтак серед загальної тишини в палаті промовив президент кабінету, бар. Гавч. Він зазначив, що правительство буде стремити до того, щоб важні пропозиції, які не терплять проволони, полагодили обі палати ради державної. Не передікуючи свого становища в палаті і не захоплюючись оптимізмом, думає президент міністрів, що із деяких признаків може мати надію, що палата розічне тепер, коли сега бажає усе населене, працювати, щоб заспокоїти надії, які привадує держава й горожани до конституційного ладу. На роботності палати, залежить не лише державі, вона стане хосенною передовсім і для самої палати, бо лише діяльний парламент може користати із своїх прав і впливу на уладжене публичних справ. Як парламент верне до праці, тоді пронаде також побоване, неначе інтереси Австрії були загрожени в її межах і неначе точка її тяжести пересунула ся на її некористь. Як палата збрала ся, вже є усі умовили, щоби приступила до розвязки найважнішого проблему себто проблему справді австрійської політики що єдиноліше може після думки президента міністрів спровадити трівке уздоровлене внутрішню політичну ситуацію а іменно зближене і порозуміне між Чехами а Німцями. Правительство яко урядничий кабінет стоїть як супроти Німців так супроти Чехів і супроти всіх інших ав-

стрийських народів на становищу цілковитої безсторонности, признаючи всяку індивідуальність і законні домагання поодиноких народів. Правительство є свідоме того, що зближене тих обох народів є можливе навіть при правильній праці в парламенті лише тоді, як до сега будуть значно причинювати ся і заступники тих народів. Кожний крок зроблений в тім напрямі повитає правительство дуже радо і подасть ему сильну підмогу.

Правительство зверне пильну увагу на успішне функціонуванє соймів а відтак на те, щоби ціла адміністрація була ведена після найстрогішої об'єктивности, щоби закони примінювано сумлінно. Правительство буде вповні користати із своїх прав, але буде рішучо хоронити авторитет і публичний лад.

Відтак вказав президент міністрів на найважніші законодавні праці, які має палата полагодити, заповів, що правительство буде всіма можливими способами підпомагати промисел, торговлю і рільництво; подав до відома, що вже незабаром предложить ся таблицю промисловців та запевнював, що правительство буде пошрати всі справи працюючого населення.

Вкінці виступив президент міністрів із зазивом, щоби палата розпочала правильну, успішну працю. Отсей постулат висловив президент міністрів не лише в імени правительства, але також в імени вітчизни. По отей заяві, часто перериваний оплесками поставив посол Хоц внесенє, щоби отворити дискусію над промовою президента міністрів. Внесенє палата значною більшістю відкинула, після чого засідане замкнено.

Слїдуюче засідане відбуло ся в середу. Після прочитаня „впливу“ повідомив президент Ф. Феттер палату, що всі наглі внесення поставлені вже давніше внескодавці виглядали з вітком чеських радикалів і пос. Брайтера.

Відтак стала палата радити над наглічим внесенем посла Хоца в справі зміни військового закону.

Нині ведуть ся в парламенті дальші наради над наглічними внесеннями чеських радикалів.

У впливі вівторкового засіданя нахилили ся інтерпеляції пос. Люеґера в справі звісної статі в „Alldeutsches Tagblatt“, в якій обиджено католицкі установи і посла Брайтера в справі уживаня галицьких і буковинських полків до переводжуваня угорських виборів. Інтерпелянти протестують проти сега в найбільш рішучий спосіб.

Революція в Петербурзі.

Нарід підріс, а правнук змалів. Так і то зовсім справедливо замічує один дневник, офіціюючи послідні події в Росії. Від часу, як Миколай І. самою своєю появою утихомирив бунт, обставини зовсім змінили ся. Нинішній цар ховає ся із ляку в мури своєї палати, а народні веретви виступають із ясно сирецьованими домаганнями. Правда, у перших виступах ще гомонить нута давного рабства і балдохвальства супроти царської особи, але салдатки салви, звірево знущане над людом до тла нівечать его в серцях давних вірних підданих. „Для вас нема царя!“ кличе о. Гапон, за яким даром шукають царські носіаки, і проклямує „святую війну“, увільнюючи військо від присяги на вірність цареві.

Вівторкова делеша російська про те, що запанував мир, оказала ся ложною, як всі числа ранених і вбитих подавані російськими офіціальними комунікатами. Досі вже буде до 1000 вбитих а до 5000 ранених. На петербуржских улицах три ває борба дальше, але робітники не йдуть вже з хрестами і іконами, тільки роздобули оружє і вибухові матерії, якими частують військо. На поліцію і військо стріляють таки з помешкань та длють на них окропи. Повстав вже навіть провізоричний революційний комітет. Царська камарля хоче здавити все силою. Роля царя обмежена до читаня рапортів. Задачу пацифікації Петербурга поручено катови Трепову, заводячи війсковий стан. Побачимо, хто виграє... Усі знатоки ро-

сійських відносин, що живуть тепер на еміґрації, кажуть, що стоїмо перед революцією. Як видно із дешош за Петербургом рушили ся й інші міста в Росії, Польщі і Литві. Заворушув ся й Кавказ, а вкінці приходить вісти, що революція зняла ся і в Фінляндії. Провірити тих вісток очевидно — не сила, бо російська цензура прямо не пропускає вісток за границю. Тільки з України прорічо не чувати. Не вжеб там мав повторити ся 48. рік австрійських Русинів?..

Одно, що не йде успішно із задачею революції, се те, що не прилучує ся до неї військо. Підітати козаки знущають ся над людом мов шалені, за що він метить ся на офіцерах, бючи їх чим попало. Правда — тут та там лучаються случаи несубординації, що військо не хоче стріляти, та правдивий війсковий бунт обхопив лиш севастопольський гарнізон, де казали піхоті стріляти на моряків.

Голоси очевидців.

Коресподент „Berl. Ztg.“ описує свої недільні вражіння ось так: Се річ прямо неможлива описати ті страшні вражіння, які я пережив вчора. Підчас цілого вчорашнього дня від год. 8. рано до 7. вечером на просторі 32 кв. квадратних, тратовано й рубано шаблями безборонне населене. Всюди, де я тільки переходив бачивем стирти трупів і ранених. Було то побовище але богато гірше чим на війні, бо тут падали безборонні жертви — се не була борба уоружених ворогів. В хвили, коли пишу сю телеґрему, дивлю ся на бліді викривлені болем трупи, у ухах гомонять мені етого гони товни, рубаної шаблями й тратованої кінськими копитами. — В неділю по полудни переходив я Васілівским Островом правим берегом Нєви. Я побачив групу робітників, що йшли спокійно, святочно до „Зимової палати“. Нараз надлетів з бічної улочки відділ кавалерії і без ніякого остереженя, без зазиву, щоби товпа розходила ся, став на діво і на право сїч шаблями. Хто не впав від шаблі, гинув під кінськими копитами. Саме тоді спав сїг і цілий забаврив ся кровію. Треба зазначити, що всі робітники йшли спокійно і свья-

Остан Мінський.

ПО ГРАДІ.

(Конець).

Смерк. На заході сяють послідні відблески сонця, що давно вже пропало за лінією овиду. В просторах уносять ся легіські хмари, в них колибають ся фіолетні мраки недалекої пітьми, змагають ся і звільна ступають долів та несуть з собою піднебну тишину...

На полях пусто, як під осінь...

Не вертають веселі женці з серпами на раменах, не сьпівають дівчата, не грають на лудках пастухи. Довкруги тихо, лиш часом десь зашевелить зжовклим листем заблуканий з дня безсилний легіт і припавши до землі затихне. Все налягає тихий туман вечірнього спокою, бере в свої обійми звалі листки і сповиває їх до вічного сна.

Від обрїю крізь поля йде вечірня смуга. Втикаєть ся всюда; під межі, під листки трав, в непопрушне гілле дерев і посуваєть ся в перед, лишає за собою лилейний туман померклих мрак, що закривають змарновані збіжа, довгі межі, що розходять ся в різних пере-

хрестях. І здаєть ся, що сотки сих меж зілляло ся з вузкими шматками нив і широкий білий лан розстелив ся від обрїю по обрїю...

Тимчасом останні повієма півсвітла заходу згасли на рубцях овиду. Стало зовсім темно і на небі розсіяли ся зорі.

Мужик, що спав, припавши під межу, підвів ся нараз троха на руках, підняв кучмату голову, лице його було замазане зчорнілою кровію, обсохлим болотом і очима омраченими сном, глянув довкруги... Тиша і самота розсіли ся в пеленках темно-синявих мрак, тому здивував ся дуже.

Не знав, що з ним дієть ся...

Він чув, що в його мозку, що на хвилю втихомирив ся, щось починає бурити ся наново, щось, що вводить його в стан безмежної тривоги. Те щось виринали, як чорна думка і як морський голова обхоплювало його сьвідомість десятками струнких гнучких рамен. Щоби не попасти сильніше в його обійми пустив ся йти до ліса.

Йшов крізь обліг, потапав у темряві і перейшовши гостинець, що біг рівнобіжно з лісом, опинив ся небавом на окопі. Глянув в таємну

глибін чорного ліса. Ліс віддихав тишиною, такою безмежною тишиною, що насуває на душу ляк і напружує нерви.

На темнім тлі, що падало у відтін синаву, виступали неясно високі, росохаті черти грубих дубів, що сплітали ся верховітем і тихо, ледви чутно шепотіли між собою. Куці ліщини, тернини і черемхи дрімали біля їх ніг, притулившись ся їх мохом оброслих пнів.

Мужик переліз через окіп. Сухе, дрібне гила ломотіло під його ногами, тривожний гомін розходив ся по лісі і пробивав тишину.

Сон навів на нього шум спогадів пережитих літ. В його серци ворухнув ся жаль по страті жінки. Вірив, що вона вмерла, бо була б йому в труні не приснила ся.

Почав думати про ню... Пригадавав собі своє жите з нею, повне терпінь і жури про буте. Від перших майже даів їх подружа почала ся біда, нужда, невеселі дні... Часом лиш, коли вродило ся добре збіже і удало ся щасливо звести його, то він говорив урадований до жінки: „Гей стара диви ся, якого сми добра назвозили...“ — і тоді то вже було за що і дров в зимі

купити і податки заплатити і облад в хаті дати... А потім то знов пішло все як з Петрового дня. Одного року згинула конина, що коштовала сїмдесять срібних, другого була зараза на безроги, то знов мав страту на пів сотки. Він журился, посоловів. Обійсте марніло... А ту податки треба платити. Ніхто знати не хоче, що ти не маєш, мусиш дати, хоч сорочку продавай! Продавав, поки було що. А як не стало, то пішов до жида тай той позичив для него в банку чотири сотки і зайнтабулював ся на обійсте і поле...

Ліс ставав що раз густіший, хаці сплітали ся і творили таму, що годі було продерти ся, тому вернув ся троха назад, де була маленька левада і сїв під пнем мохом порослого дуба.

Гадки поплили тепер спокійніше і несли темні образи пережитих днів горя і гарованя. Линули як безсилні плахти хмар по бурі, сповивали його душу, розкривали перед її очима його нужденне жите...

— О том си нажив, нажив в щістю... В такім щістю, щом си аж вочи за ним виплакав, щом си

точно, певні того, що цар прийме їх і вислухає їхніх бажань. На жаль — зазнали страшного заводу.

Петербургський кореспондент „Lokal Anzeiger-а“ телеграфує: я бачив річ страшні, про які не мав поняття, дивився на такі річі, яких — дай Боже — не бачити мені ніколи. Ми днівники етапи тут війсьними кореспондентами для страшною і кровавою домашню війни. Я бачив кров, що лила ся струями по зле-дзім снігу, я бачив, як поліція кидала ся на безборонну товпу, рубаючи її шаблями і стріляючи в неї револьверами. Я бачив, як довгі ряди людей падали від картечевих вистрелів. То не революція, але революція і то найстрашніша революція.

Повід Гапона.

Після візнання наочних свідків о. Гапона, що він похід робітників, не раніше. Число учасників походу обчислюють на 15 тисяч. Між учасниками було двоє євщеників; один з них мав на собі «елон, а в руках держав хрест. В товпі женець в процесії несено святі образи, хоругви і царський портрет. О. Гапон ішов у звичайній рясі, а «елон хотів приодягнути аж перед палатою думи державної. Відся надіяв ся перейти без жерешкою через площу Морское перед Зимову палату. Товпа йшла наперед сьпіваючи: Спаси Боже люди твої. Як впаде команда: Палі, та як впади вистріли на народ із боку війська, то кулі попробували йкони і царський портрет, а євщеники, що ішов на чолі походу потерпів рану. Отець Гапон, що разом із другими впа на землю, рачуючи дістав ся до найблизшого дому, де перебрив ся в світській одяг. Царський образ знищено в робітничім клубі серед обидливих охлоків. Портрету царя не ушкоджено.

Отже не припадок!

Команданта і заступника команданта батерії гвардії, що підчас Йордану дала салву, капітана Давидова і штабного капітана Корчева вчора арештовано. Значить ся нема що тут і говорити про припадок тільки про заздальне обдуманий заговор, якого подробиці не так швидко вийдуть на світло денне. — Після одної берлінської депеші, цар знав, що на него стріляли его гвардійці, що мало на него вплинути дуже пригноблюючо.

Победоносцев горий.

Чорний дух Росії, голова реакції оберпрокуратор Святійшого синода Победоносцев, який своїми радами уділюваними цареві не мало причинив ся до страшного петербургського проливу крові, небезпечно занедужав.

Петербурска печать.

Петербурскі часописці через страйк не виходять. „Правительственный Вестник“ вийшов на однім півлистуку. Бю-

летини „Петерб. телеграф. агенції“ розсилають ся в рукописах. — Вночі на понеділок прийняти збори редакторів петербургських часописців таку резолюцію: Редакції петербургських часописців подають до відомо, що екзистенція періодичної преси можлива тільки тоді, коли вона буде оповіщувати всі події суспільного життя. З огляду на се вважає преса річю неможливою приноравливати ся в сій справі до наказів цензури. Конференція порішила також пропозицію скла-дачам, щоб вони вибрали депутацію, із якою можна би увійти в переговори над поворотом до праці.

Акція інтелігенції.

До Берліна доносять з Петербурга, що в суботу вечером відбула ся там нарада значного числа письменників, яких занобічи розливи крові. Ухвалено вислати до міністра справ внутрішнього ки. Мірського депутацію з просьбою, щоб спонукав царя прийняти звісну робітничу петицію, із якою йшли робітники до зимової палати. До депутації належав також Максим Горький. Однак в урядовім помешканю справ внутр. заявлено депутації, що міністра нема дома і відіслано єї до помічника міністра справ внутрішніх. А він заявив прибульцям, що не може нічого порадити, але обіцяв предложити їхню просьбу міністрові. Відтак звернула ся депутація до президента комітету міністрів Вітго, який відповів, що не може цареві предложити просьби, щоб сейчас рішив ся на якусь постанову. При тім зауважив він, що не мож мішати ся до справ, які належать виключно до міністра справ внутрішніх, але може тільки попросити его, щоб прийняв депутацію. І справді Вітте звернув ся з тим прошенем до ки. Мірського, але він на неї не пристає. — Інтелігенція Петербурска відбула вже кільканих зборів, на яких висловлено симпатії робітників і збирано для потребуючих складки. Богато осіб із поміж інтелігенції силувало в понеділок куцці із Невського проспекту замикати склени на знак солідарности. Четвертий відділ цивільний замкнув в понеділок наради, бо адвокати заявили, що супроти пануючого неладу не можуть сьвняти своєю функцій.

Максим Горький.

Імя славного російського письменника М. Горького, знаходить ся що раз частіше в вістках із Петербурга. Подають, що він обняв провід над робітниками, після того як Гапон ляг ранений в шпиталі. В „ліберальнім клубі“ відчитав він лист написаний о. Гапоном після страшних недільних сцен. У тім листі говорить ся між иншим: Робітники, тепер вже нема царя, між ним а російським народом потекли нині потоки невинної крові“. М. Горький, що й до тепер горячо займав ся революційним рухом, звяз ся дуже поважно до своєї за-

дачі. Обходить всі гурти робітничі. Розуміє ся, що поліція робить найенергічнішій старання, схопити его в свої руки, та робітники его пильно ховають. В останнє розійшла ся чутка що его справді арештовано.

Моряки бунтують ся.

Після приватних донесень вибух в севастопольських правительственних вартатах огонь, що наробив мідтонів шкід. Підчас пожежу прийшло до кровавої революції моряків. Вони самі підкладали під касарні огонь із окликом: „Далой війну!“ До моряків прилучила ся тисячна товпа народу. Військо, яке відкомендеровано до усмирення збунтованих, відмовило послуханьство. Збунтовали ся три регіменти. Одержавши приказ стріляти до товпи, вистрілили в повітре. Коли полковник напминав їх, щоб слухали команди, посипалась погрози, що постріляють его враз із офіцерами. Чуті було оклики: „Ми не будемо стріляти на своїх братів! Проч з війною!“

Філя революцій розливає ся.

За Петербургом, як сего мож було надіяти ся, пішла перша Москва. Уже в понеділок застановлено там роботу в багатьох фабриках. До робітників прилучили ся студенти. Склени з оружжю по більшій часті позамикано, або бодай позабрано на приказ поліції оружжя з вистав. Заступник мійського голови видав остерогу перед збіговищами і походами, щоб не повторили ся петербурскі події. У вівторок зросло страйкуючих до 10 тисяч, причім не обійшло ся без завзятих конфліктів народу із поліцією. В середу, як доносить урядова телеграма, завішено працю в цілїм місті. Хто не повиноував ся, того до сего присудувано. Робітники по печатнях часописних працюють дальше. Робітничі збори розігнала поліція. Князя Голіцина, який послідним часами висловив ся як ворог абсолютизму, вибрано демонстраційно знова мійським головою. — В Ковні роботу по всіх фабриках застановлено. Всі склени вчором позамикани. До нарушеня сунокою не прийшло. — В Лодзі, величезнім робітничім середовищу також вибухли робітничі заворушення. Товпа робітників згуртувавшись коло чорного прапору пішла містом із революційними піснями на устах, киючи собі із безсилля поліції. Тоді напали на демонстрантів козаки. Богато осіб ранено, а багато арештовано.

Петербурске генерал-губернаторство.

Царський указ із дня 25. січня с. р. оповіщує про установлене петербурского генерал-губернаторства, яке обнимати ме місто і губернію Петербург. Генерал-губернатор буде мід домагаєт ся підмогою із боку війська. Генерал-губернаторови подано отсі права, що досі належали до міністра справ внутрішніх: Потверджуване членів властив мійських, земств, властив над цензурою, печальність о удержане

державного ладу і публичне безпеченство та право видалюваня. — Цар висловив новоіменованому петербурскому генерал-губернаторови Тренову подяку за дотепершні знамениті услуги. Тренов був досі, як звісно московским політ-майстром, де пролив недавно потону крові із демонструючих робітників і студентів! Ось що є заслугою перед царским обличем.

Політичний перегляд.

Буковинські справи в парламенті.

Завтра буде красвий маршалок бар. Юрій Василько враз із буковинськими послами парламентарними і соймовим послом др. Авр. Оичулом інтервеніювати у президента міністрів бар. Гавча, щоб він предложив до цїсарської санкції закон, ухвалений буковинським соймом. Вчора конферував пос. Н. Василько в буковинських справах із презид. мін. Гавчом, мін. фінансів Козлем, мін. рільн. Букоа та мін. жел. Віттеком. Із розмови із Віттеком вийшло, що будова черновецького двірця залежить від парламентарної ухвали додаткових кредитів, що певно наступить.

Зміни в намісничих становищах.

Через покликане гр. Білянда-Райда на міністра справ внутрішніх опорожнило ся горічно-австрійське намісництво. До Лінцу пережесено отже тепер барона Еразма Гандля, що був до тепер намісником Дальмації і послідними своїми вступами зробив ся був на тім становищі неможливим. Управу намісництва в Задарі поручено сов. двору того намісництва Николаєви Нордельому, надаючи ему рівночасно титул і характер віцепрезидента намісництва.

Комбівицина без Комба.

Французка кабінетова криза вже рішена. Давний міністер скарбу, Рувіє, якому президент републики поручив зложити новий кабінет, вже й сповнив свою задачу. Склад нового кабінету такий: Рувіє — президентія і фінанси; Етієн — справи внутрішні; Делькасе — справи заграничні; Берто — війна; Томзон — маринарка; Поенкаре — просьвіта; Дюпо — публичні роботи;

аж сили за ним витратив — жалобив в думках. — Від досвітка до темної нічки робив ем, робив, що аж рук в собі не чув. І то все на бездурно!... Рік тому була поеуха. Збіже згоріло від спеки. Купурудза завяла. Бараболі вродили си малі по кілька під корчем тай то все було таке марне, що си навіть й половина насіння не верпуло! Жид впоминає ся за процент, за рати, а ту хоч гинь нема що нехрестови в зуби всадити... Деся жінка назбирала троха яєць і дала ему тай молила, аби відождав. Жид попустив той рік, а гроший піросло до пять соток. Як прийшов передновок, том взяв ше дві сотки, бо треба було муки купити і збіжа на насїне... Колим сїяв, том си гадав, що хоть сего року Вожїнька сьвята дасть щісливо жити (бо пуд зародило) а ту ка маєш!...

Сплів пальці, що аж затріщали. — Вся моя кервавица пішла з вітрами, вліпила си колосем в землю, так і град прибив.

Глянув перед себе в чорну пітму нощі. Щось у внутрі його

стрепенуло ся, притаїло ся зрадливо і ждало, щоб виринути...

Глядів так хвилю, а в його очах сконцентрував ся весь безмір прожитих в горю днів, весь біль, і мука і безсиле проти його нужди...

Мимоволі всадив руку до кишені, а винявши її, держав в жемени кусень чорного ячмінного хліба. Поглянув на нього. Пригадав собі, що сей шматок хліба взяв, як ішов в поле косити.

Положив його на мох і впялив очи наново в темряву нощі — в свое житє...

Тимчасом десть з віддалі скаламутив безмежну тишу тріпотливий шум, що віс ся по верховітах зелених корон. Ліс немов здригав ся з просоня легким пошумом.

Мужик звернув очи в гору. Шум збудив його з задуми.

На небі тонули в темно синім тлі алмази зір і пристрасно мерехтіли. Глядів в сю тканину сяючих точок, відтак повів розжареними зніцями докруги і зупинив зір на темній статі дуба.

Довго дивив ся із тоскою на

його росохаті рамена, що сповили ся млою.

Думки його заворушили ся.

— Аді; який він щісливий... Росте си в холодочку, не боїт си бурі, що гуде над ним, як млин, не боїт си нужди, бо змилиці все йому дасть!... Росте си високий і пишний, як пава... О то си раз спокійне житє, то бим си хотів хоть оден денюк так пожити!

Тепер літом то си цілий зелений і шумить листем і веселит си, що зима минула. І сонце гріє його. Він зродить жолудь, то вона впаде дебудь, він си не журить, вона не змарніє!... А мої діти то си гет розлетят по сьвіту, пропадут в наймахах... бо хати не мают си чо тримати. Жидюга здекутника спровадит тай зліцитує ґрунт, хату і обійсте за бездурно возьме!...

Віддихав важко, біль давив його груди, тиснув сльози до очий:

— Ти си старий верни тепер в село, тай будеш дивити си, як Жид ме викидати з хати образи сьвяті!...

Щось шепотіло в його нутрі. — А потім возьмеш си торбу,

бос си вже згарував, збидив, де роботи нездалий, тай гайда по селах за прошенем хлібом!...

Аж підняв ся на рівні ноги, так трунула його тотя думка.

В його зжуділій душі збудила ся честь, що він гайда. Тож випрямив ся гордо:

— А, не дочікаєтє!... — елазав і пішов живо, щоби дістати ся до окопа.

Йшов скоро. Не зважав, що терне коле його в ноги, а гиле ба по лиці, лиш продирав ся крізь хаці, щоби вийти з ліса.

Коли перескочив окіп, йшов розлогим облогом, минав сиві ями погаслих огнищ і прямував до недалекої коршми.

Як дійшов до коршми, що гляділа чорними вікнами, приступив до цямбрин жиравельної криниці, а коли глянув в темну її глибіню, де на споді лискотіла вода то його патомлений мозок здригнув з обезсилєня, а змучена, пририта постановою уява будила ся і почала снувати темні спогади, що линули скоро довгим, сумним короводом, він придивляв ся сим неясним при-

Ріє — рільництво; Бенвені-Мартен — колонії. Як видно надії націоналістів і клерикалів завели. Бо побіч кількох уміркованих увійшли до кабінету найгорячіші прихильники Комба. Головно радють соціалісти, що удержався при теці їх любимець Берто. Нові міністри відбуду вже наряду, на якій ухвалили тексти заяви правительства, яку відчитає ся на першій засіданню парламенту, що відбуде ся в п'ятницю. Відтак представив ся кабінет Любетови на елізейській площі. Програма нового кабінету обнімає всі справи недовершені ще Комбом: прогресивний податок, заосмотрене робітників на старість, розділ церкви від держави. Першою справою, що піде на порядок денний — буде справа доходного податку.

Збори мужів довіря Буквинської Русі

(Ковець).

Після посла Ф. Калитовського промавляв цілий ряд мужицьких бесідників. Петро Шандро із Мілтева. Ми прийшли тут нині із далеких сторін у так значнім числі не тому, що нині конець сьвят, а тому, що почути наших славних послів, яких не виділи ані наші тати ані діди. Все, що ми нині чули, здобули они для нас самі. Значіне депутатів для народу велике. То так як у тій приказці про двох жєнців, що один дав збіже „в ручка“, другий взяв его у снони. Прийшла буря і одному шкоди не зробила, а другому розвізла усю працю. От бачите вагу перевеса, а таким перевесом є наші послі, що ваяжуть тлачі народу до гурту. (Оалески). Славім же їм, а не судім. Що хотів би сказати про учителів, проти яких дехто підносить слово. То чистий гріх, бо они одві працювали до тевер з народом і для народу. Проти них може лише говорити той, який недобрий, що він хоч старий а темний, коли его вже діти розумні. Справедлива плата учителям за їх тяжку працю таки належить ся. Проти них і проти школи виступають лиш вороги народа; як кажу, тримаймо з ними, бо вони приятелі народу, а тоді певне нїгостиво ще щось дїнного. (Оалески).

Іван Шнитко із Іспаса. Хоч нині мороз і фуфела — ставили ся ми тут нині на голос наших дорогих заслужників, як жовняри, що присягали на послух своему прапорові. Лиш они сказали — ми вже й прийшли. (Славно). І не даром ма тут прибули, ми чули, що се правдиві заступники народу, що принесли нам з парламенту а передовидам знакомих статей і лиць і селови, і немов пращав ся з ними.

Нараз здрігнув ся цілий, бо перед очима його душі пересунуло ся кілька так знакомих, так близьких лиць, що вляпили ся в нього зїнцями тихої жалоби. За серце стиснуло його, у грудях щось замяло ся, як глядів на їхні стати змарнілі, босі, в свитинах, крізь які місцями видїло голе тіло. Вони йшли крізь село, собаки вискакували ізза воріт і уїдали на них, а малі сїльські хлопці показували на них пальцями і кричали: адїт, а во потопельники, потопельники... Збудив ся з задуми. Ним заводів безмежний жаль за своїми дїтьми, що розвіяв його рішучу постанову:

— Не дам ся вам поневїрати, не дам ся тивяти під плотами... я беру всі сили, буду дальше гарувати, буду з вами бідувати, а не дам... — сказав і пустив ся рішучою ходою в напрямі села.

20. XI. 1904.

сім із сойму дарунки, які варта не тисячі а мільони! Відтак порушує він у своїй промові справу акцизової оплати, яку треба конче платити, хоч людям ріжуть якусь штуку на снідку для себе, справу достачуваня для селян сировиці та справу оплат податкових при контрактах, які снадають не лиш на купуючого але й на того, що посередничив при купні, невачеб він також заключував устну умову купна продаж.

Дмитро Грїшук із Садагурн. Милі братя! Про діяльність наших послів не буду говорити, бо про їх роботу у нас всіх одна думка. Але я хотів би звернути Вашу увагу на що иншого. Ми чули із уст пос. Василька, що наші послі мають у парламенті поміч від руских послів у Галичині, яку утискають Поляки. Бо видите, то всюди є один руский наїрід, чи тут, чи там. Що одні одної віри а други другої, се ще народу не дїлить. (Славно!) Найкождий вмирає в тій вірі, що уродив ся — се я сам кажу. Але віра нас не може дїлати. Як у нас одна мова, то ми один наїрід. Тому не слухаймо ворожих підшептїв. Ми вже добре знаємо діла тих, що хотять наїрід затуманити унією. Се такі вороги народа, що не варто до них говорити й слова. В дальшій промові піднесить бесідник справу будови церков, на які повинен давати релігійний фонд запомоги або безпроцентові позички, щоб облекшити народні тягари.

Посол Тодор Левицький із Чарторнї вказує на конечну потребу регуляції Черемошу від Вишніці до Неполоківців, яку сойм порішить, як лиш добуде на се средство. Відтак говорить про підмогу, яку дають послам селянські петациї, про потребу рускої церкви в Чернівцях а вїнци звертає увагу селян на те, що відтак будуть по селах збирати нанотці підписи передовім від епітросів проти нинїшних резолюцій. Оттому то повинні селяни уважати, щоб не дали ся в сїй справі нікому підїти. (Одобрєня.)

Дмитро Князький із Карачева. Я нїби одягнений по паньски, бо я шляхтич. Але так само махаю косяю як і всі селяни. Ми чули нинїшні наради, ухвалили послам довіре, але сего ще не досить. Нам треба йти на села, збирати ся з народом що недїлі і розповідати те все, що ми тут чули. Треба, аби весь наїрід зрозумів своє положєне. За сих шість дїт, використаймо значіне наших послів. Просьвічуймо ся і організуймо ся, щоб наш великий наїрід став також дужим. Не ждїм на спонуку провідирів, бо надходить час, де ми самі собі маємо дати провід. (Славно!)

І. Ростокцій із Кїцманя в дуже гарній промові виказує, що до праці спонукує послів людських до народу. Рідною сестрою тої любови се народна просьвіта. Вона потрібна нам конче тевер, коли дістаємо в руки права немов острій меч. Треба уважати, щоб самі нїм не зранили ся. Тому еднаймо ся гуртом в просьвітні товариства. Читальні повинна стати другою сьвятинею по деревнї. Коли треба гуртувати ся в товариства, забудьмо свої справи личні, бо тут іде о добро суспїльне! Лиш поступаючи так дїйдемо до нашої високої мети. (Грїмкі оалески.)

Іл. Мелєнка із Рогїзної що раз підносить заслуги наших послів і вагу учительської праці.

Дмитро Юрчук із Рогїзної виказує на примїрах погане поведєне деяких панотців супроти народу, які радї би его туманити унією, як се робить і рогїзнянський панотець, що сам не є нічим иньшим як уніятским перевертнем.

Ряд вїчевих промов закінчив посол др. Стефан Смал-Стоцький. Подавши поясненя на справу піднесені в селянських промовах, звертаючи між иньшим увагу мужиків на те, щоб користали із посередництва ради культури краєвої при закупнї кукурудзи, говорив він дальше меньше більше ось так: Ми чули тут цілий ряд селянських промов. Коли вони вже так розуміють вагу єдности і організації, то ми вже не пропадемо. (Оалески.) Ви знаєте, як мало було нас давно. Народний рух обмежував ся прямо на одиницях. Та працею і єдностію доведено до того, що нині самих мужів довіря не може помістити простора сала „Народного Дому“, який збудовано також із народних жертв. — Ухвали нинїшних зборів мають велике значіне, бо вони доказують чужим, що за рускими послами

стоїть наїрід. Нас вибрав сам наїрід і в нїм лише шукаємо ми підпори. Тому треба, щоб наїрід знав, за чим має постояти, треба аби не повторювали ся такі случаї, щоб селянські радні ухвалювали резолюції проти найхосенїйших для себе законів.

А се стане се тоді, як у наших народі будуть розповсюднювати ся книжки і часописи, як за ті часописи наш загал стане правильно платити. Инакше їх істнованє не можливе. Треба не лиш плєскати в долоні і кричати славно, треба також невиспучої праці. Вірте нам, що ми тягар нашої праці лєдві несемо. Робїть же так і ви, будьте по селах апостолами нових думок. Хай по селах прєсьвітні огнища не марїють. Най „Каси“, „Сїча“, „Читальні“ винювають весь круг свого дїланя, инакше вони не мають цїякого значіня. Сего треба конче, щоб ми „єдним серцем і єдиними устами“ знали, до чого ідемо. Не надїяти ся нам на нікого і не ждати нам на нікого. Від нікого нічо не прийде. Нам треба все брати самим. (Грїмкі оалески). Але треба навчити ся, як те бере ся. Треба навчити ся, як переводить ся в діло кождо задачу. А що не будь ми робимо — маймо все на оці добро народу, а тоді буде наша робота спасєна і обильна в плоди. Нас може не стати, але наша справа пропасти не може — а за се як раз повинні дбати Ви.

По сїй шпарїї до серця йдучий промові знов задунали немовнаючі оплески, а надсов. В. Ясенський, що по скїпченю церковної дискусїї на ново обняв провід наїрід, сконстатувавши вичерпанє порадуку дїяного закінчив збори.

Пізним вечєром розходили ся вїчевики, які коли як коли, а на сих зборах скористали богато. Тут покріпили вони значно свого духа, тут одержали не одну вказівку, як злазити свою громадянську працю, щоб вона вийшла на як найбільшій хосєн для загалу, для рідного краю.

НОВИНКИ.

Чернівці, 26. сїчня 1905.

Признанє для руских послів. На руки віцємаршалка др. Ст. Смал-Стоцького насила вєра від голови кадобівської читальні Мельничєна ось така телеграма: „Читальня в Кадобівцях порозумївши здобутки своїх послів на політичнїм, економїчнїм і церковнїм полє руского народу, праздувала сєгодня в своїй вдячності богослужєне за їх здєровля і спасєне, яке відєслужили торжєственно місєвєй парох Іванович із оо. Драчиньнєм і Калитюком. При тїм підїне з окрема многолїте парох в чєсть і славу руских послів.“

Іменованя. Совїтник судовий і соймовий посол Філімон Калитовський одержав титул і характер надсовїтника судового. — Укінчєного правнїка Фридриха Штурма іменовано рахунковим практикантом в скарбовїї дирекції.

З Буквиньского Воєна. Сєгодня в пятницю проба Воєна. Просимо точно прхходити на проби, бо від тевер що понєд. і пятнїці о 8-її годїнї наступати муть проби членів нїмєцкого товариства сьївацкого, яке нашу комунату на се винаймало, значить наші проби мусять повнїчати ся безусловно вже о 8-її годїнї. — М. Левичський голова.

На засїданю краєвого видїлу, що відбуло ся дня 21. сїчня перевєдено отсї ухвали: Громаді Цурин позволено побирати громадскї додатки в висотї 65%. — В порозумїно із краєвим правительством потверджєно службову умову, яку заключила громада Карачїв н. Ч. із Ів. Анґєрманом, якого вибрано громадским секретарем. — Крім того поладжєно кілька рекурєів в справі виплати належитостїв за пасовища, продаж ґрунту, достави шутру і т. д. Порїшено розписати конкурє на обсаду двох місць сєкундарів установлєних соймом при краєвїм шпитали. — Принято до відомости надїсланий краєвим правительством звіт краєвого реферєнта санїтарного із інспєкції в краєвїм шпитали, а при тїм удїлено вїлька замїток шпитальному зарядови. — Потверджєно прєдїмар радовєцкого комїтєту дорожєного на р. 1905 і позволено на его покрите

установити 20% додаток. — Ад'юнкта краєвої культури Октавіана Юхневича іменовано інжїнером краєвої культури а на опорожненє через него місєе рїшено розписати конкурє. — Системїзованї урядї вандрївних учителїв надано краєвим стєпєндїстам Аврєїянови Воронїї (вол.), Дїонїзови Мецуловї (руск.) і Ів. Полякови (нїм.) — Порїшено, щоб інструкція для вандрївних учителїв госпєдарки, яку зладїла рада культури краєвої обовязувала до дефїнітївної полагї справи. — Члена краєвого видїлу др. Ф. Луцу уновновласєно, щоби для краєвого банку і для уряду продажи соли і оплат від пива нанїв поміщенє в румуньскїм Народнїм Домї (Ринок ч. 3) із дня 1. мая 1905 за пізнїшим потверджєном контракту винайма. — Принято до відомости звіт др. Ф. Луцу із подорожи до Качики в справі сїльнїї, а вїнци іменовано директором краєвого банку др. Морїца Пашкїса.

Доповняюча іматрикуляція ватутєшнїм унїверзитєтї відбудє ся в суботу дня 28. с. м. о год. 12-її в полуднї. В сїм рєчнїци відберуть незаматрикулованї ще студєнти свої посвїдкї принятя в унїверзитєтскїм ректоратї.

Тов. уряднїчє касино в Кїцманї уладжє дня 1. лютого с. р. вєчєрок з танцями у власнїм льокалю. Початок о год. 8-її вєч. Вступ від особи 3 корони. Роданнї бїлетї для 3 осіб 6 кор.

Виставу українських образів, плахт і артїстичної рїзби в деревї гупульских майстрїв отворило в „салонї Лятура“ при пл. св. Духа“ у Львовї товариство прихильникїв української літератури, науки і штуки. Вистава будє отворєна до 27. лютого що дня від 10. рано до 4. попол. і від 6. вєчєром при елєктрїчнїм освїтленю.

Загалнї збори читальнї „Рускої Бєсїди“ в Камєнї відбудуть ся в недїлю 29. сїчня 1905 в 4. годїнї по обїдї в шкїльнїм будинку із звичайнїм днєвнїм порядком і нарадою о отворєню „Сїча“ і консумпційного товариства. — Від видїлу читальнї в Камєнї: Василь Цурман, начальник громадскїї і голова читальнї.

Загалнї збори „Каси позичкової і шаднїчої для громади Мігови“ відбудуть ся в недїлю дня 29. сїчня 1905 з отсїм днєвнїм порядком: 1. Справозданє за рік 1904. 2. Вибір ради надзорчої. 3. Установленє плати висаря. 4. Вїльнї ввєсеня. — Стефан Макаревич, голова, К. Янович, касєр.

Загалнї збори каси позичкової і шаднїчої в Оршївцях відбудуть ся в недїлю 5. лютого 1905 в шкїльнїм будинку о год. 4. попол. з слїдуючим порядком: 1. Прочитанє протоколу з послїднїх загалнїх зборїв. 2. Справозданє старшини про стан товариства і діяльність старшини. 3. Обрахунок каси за рік 1904. 4. Вибір старшини. 5. Вїльнї ввєсеня. — Дамян Сїмович, голова ради надзорчої, Тод. Николайчук, заст. голови, Стефан Ткач, касєр.

Загалнї збори читальнї „Рускої Бєсїди“ в Оршївцях відбудуть в недїлю дня 29. сїчня 1905 в шкїльнїм будинку о год. 2. попол. з звичайнїм днєвнїм порядком. — Дамян Сїмович, Іван Чобан Николайєв.

Новї складнїці почтовї. Із днєм 1. лютого увїядуть в жите двї новї складнїці почтовї в Давїдєнах-Зрубї (новїт Сторожїнєць) і Міговї (новїт Вишнїци). Складнїця в Зрубї, якої ведєне поручєне місєвому управитєлєви школи В. Чєснїковскому, будє получєна із почтовим урядом в Давїдєнах нїсланєцєм, що будє ходити туди що вївтрїка, четвєрга і суботи. Складнїця в Міговї, яку ведє місєцевий надуч. Михайло Данчул, будє получєна із почтовим урядом в Лукавцї н. С. при помочи щодєнного нїсланєця (крїм недїлї).

Землетрєсеня. Тєсалїю — як доносять з Атєн — навїстило знова землетрєсенє. В одній осєлї хати порозвалювали ся, а богато осіб потерїли смєрть а ще бїльше віднесло рани. Зливнї із послїднїх днїв наробили в рїжнїх околицях Греції богато шкоди, головно в Спартї, де вилїв Евротос. В прочїх околицях краю комуникація перєрвала. Здає ся не так то й даєко від нас Греція, тимчасом у нїї зливнї й повєни, а у нас відмерзають уха.

„Ще не вмерла Україна!“

Пісні патріотичні і народні, зложив на фортеп'яні
Денис Січинський.

Часть I-а: Музика, Часть II-а: Текст 152 пісень!

Накладом книгарні і складу нот А. ШТАУДАХЕРА і СПІЛКИ в Станиславові.

Ціна 6 корон.

Набути можна у накладців, в всіх книгарнях і через друкарню „Рускої Ради“ в Чернівцях, (ул. Петровича ч. 2.).

Склад товарів Б. Бальтінестра молодшого

Чернівці, улица Головна-Енценберга ч. 3.

В місяці поручає новості для Пань і Панів.

Знижені ціни товарів футряних і артикулів зимових.

Вахлярі наймоднійших виробів з т. зв. перлової пікаралучи з струсевичи перами, Magabont, Pointlace, соломкові і з газу білі в різних красках від найдорожших до найдешевших.

Футряні боа правдиві перекі, з куни, ласиц, кретові різного рода футра медвежі — до того відновіди музи для дівчат і дітей. Футряні і суконні шапки, кучми т. зв. P rsianer, Sealskin, Nutria як також барети для дівчат і дам різної наймоднійшої сорти.

Вступ на баль послідна новість великий вибір.

Вовняні і зимові товари. Правдиве біле систему Егера, др. Лямана, вовняні калісоми і майтки, рукавички, огрівачі колін і пальців, паньчохи, хусточки з Хемлі, вовняні шапочки чепці для дівчат і дітей — загортки на коліна до подорожі і т. д.

Рукавички Glacé, шовкові гладкі т. зв. ajour Muskellire різної величини.

Конфекция дїточої одїжи, як жакети, плащики до того капузи, ковнярки, все цієля найновійшої моди.

Паньчохи і зарукавки шовкові, півшовкові, гладкі, білі і в різних модних красках.

Товари обувані. Склад американських черевиків фабрики обуви Антона Часека у Відні. Найбільший вибір різнодної обуви для панів, пан, дітей. Черевики з Chevreux, Boxcali, з телячої сатинованої шкіри і т. и. ліпшої сорти. Чоботи фільцові, до

Черевини балеви, лякерки, білі Glacé, золоті, Chevreaux з гафтом або без него, дїжемки і півчеревини.

Кальовші і черевини до снігу найліпші фабрикатаи.

Хусточки до носа шовкові, гладкі, або гафтовані, з батьету полотна в різних модних красках.

Капелюхи і краватки, атласові кляки, циліндри, балеви наймоднійші краватки.

Мужескі сорочки сальонові, з піковими і шовковими передами, ковнярки, маншети найновійшого ро а

Капелюхи. Самостійна продаж капелюхів з ц. к. надвірних фабрик капелюхів І. Г. Іга фабрикатів з фільцу, льодену,

у Відні, і Осипа Піхлера і Снів в Грацу Борсольна в Александої. Найбільший вибір пашу і т. и. в різних фасонах.

Замовлення з провінції виготовляють ся сейчас. Товари котрі не подобають ся, приймаю назад.

Одинокою дорогою до

КАНАДИ і АМЕРИКИ

є бюро **М. Г. Фрейдберга** в Антверпії.

Лиш ся переправа надає ся до заморських країв! Ся переправа є найдешевша! Дорога із Черновець до Канади триває 10—12 день!

Крім нечуваної дешевої дістають люди науку як їм за морем обходити ся хотівши до ліпшого маєтку прийти, а се є найголовнійша точка кожного подорожного! В жадній переправі не дістають люди сеї науки! Ждайте завчасу проєктів і поучень, і сокотіть ся аби не попасти в злі руки і на злу дорогу, котрою люди їдуть гей худоба! Лиш в сею агента найдете справедливість і чєловєчество ба й таку раду, котра за морем принесе Вам більшу користь!

Адресуйте до него так: 54 (8—10 п.)

М. Г. Фрейдберг, Антверпія, Van Leriusstraat. Belgia.

КУПИТЕ

Календар „Рускої Бєсїди“

КУПИТЕ

Я, Анна Чіляк

58 10—52)

завдячу власному випахови помади, через котрої уживанє, зріст мого волоса дійшов до 185 см. довготи. Се є одиное средство проти випаданя волоса, скріплює і прєспішає єго зріст віддає великі прислуги панам, котрим їде о красні вуєи і бороду, запобігає передчасному лисєню і сивиню, взагалі чудотворна ся помада вертає волосєм так на голові як на бороді натуральну полискуючу бавру. Дїлає она однаково так у молодих як і стариків. Я уживала єї 14 місяців. Ціна одного слоїка 1 зр., 2, 3 і 5.

Щоденна розсилька в цілий світ за попереднім надісланєм грошей, або за посыллатою. Найліпше замавд. ти просто з фабрики:

Анна Чіляк
Відень
I., Graben 14.

Головний склад в Чернівцях: Шмід і Фонтін.

Друкарня „Рускої Ради“ в Чернівцях
має на складі
Книги і друки для Кас райфайзенських.

Найлучше і вже випробоване средство на ревматизм єсть **NERVOL**

аптика др. Ю. Францога в Тернополі.

Се є знамените усмиряюче средство до нагирана против великих ревматичних боляв, простудженя, ломаня костий, плечий гієтця і нервових недуг. Прошу уважати на напись „Nervol“ і не приимати ніяких „Нервотонів“.

Ціна флакона 80 сот. 10 флаконів (фляпоцок) 8 кор. з оплатою і опакованєм. (2—7)

Найбільший подив в сьвітї викликає новий винахід

Годинник кишєнковий

анкер єст. Roskopf-Patent який дуже точно ходить і на хвилі дає ся регулювати в гравірованих окладинах 2 зр. 50 кр., в чорних оклад. 3 зр. 25 кр. Ланцущи никлеві або позолочєні з гарною повіскою Sopras 0.45 кр. Як не подобає ся, приймаємо гроші назад. — На жаданє висилаю цїнники годинників, золота, срібла, хїнського срібла, музичних інструментів, складових частий до годинників в 1000 ілюстрациями да-62 (4—12) ром і оплатно.

Ф. Шам, Краків
ул. Зелена 3.
Заложений в році 1852.

РАМИ до образів і фотографій

до сьвятих і сьвітських образів паспарту і вироби переплетничі найдешевше у

Б. Сальтера

Чернівці, улица Почтова ч. 5.
в забудовано біржи побіч готелью Готліба. (2—10)

Г. ФАЙЛЕС

усувач нагніток

Черхівці,

ул. Руска ч. 8.

Мінцер і Шехтер

торговля товарів дамскої і мужескої конфекції

Чернівці, Ринок

(в забудованю магістрату) напротив „Буковинської Щадниці“.

Найбільший вибір

зимових артикулів як черевинів, капелюхів фільцових зарукавків, боа, шапок і біля, системи Егера, ковнярків, маншетів, краваток, рукавичок, паньчєх, куфрєв до подорожі і т. д.

Найдешевші і сталі ціни.

Фабричний склад 57 (11—12) с. н.

найліпших петербурських кальовші і черевиків до снігу для пань, панів і дїтий.

Замовлення з провінції виконують ся сейчас точно і дешево.

Всяку конкуренцію видержить

Штайнера і Геллера

НОВО УЛАДЖЕНИЙ МАГАЗИН

ювелів, золотих, срібних, з хїнського срібла, альпаки та бронзових товарів.

Чернівці, ул. Паньська ч. 10.

64 (5—5 н.)

Скоро обслуга, добрі товари, нечувано дешеві ціни.

Видає товариство „Руска Р“ в Чернівцях.

З друкарні товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

За редакцію відповідає Іван Захарко.